

fra den lærde Skole over til de Uddannelsesanstalter, som fører vore fremtidige Borgere ud i praktisk Virksomhed.

Har det ærede Medlem fra Assens saa Ret til fremdeles at hævde, at det er mit Standpunkt, at jeg vil udvikle Folkeskolen til at føre over i den lærde Skole? Nej, lige det modsatte er Tilfældet. Jeg kan ogsaa godt gøre det ved at nævne, at jeg hævdede, at en forbedret Læreruddannelse særlig skulde føre til, at vor Seminarieuddannelse gav egnede Lærere til gennem vor Folkeskoleundervisning at føre flere og flere ud i det praktiske borgerlige Liv, saaledes at cand. mag.-Uddannelsen alene blev en Uddannelse for den lærde Skole, og jeg haabede saa, at det skulde vise sig, at der blev Plads for Seminaristerne. Om dette bliver Kommissionens Standpunkt, kan jeg ikke sige. Mit eget personlige Standpunkt er det imidlertid at faa den nu bestaaende Folkeskole udviklet saaledes, at den i Stedet for at føre alt for mange over i den lærde Skole fører dem over i Uddannelsesanstalter, som har til Formaal praktisk, borgerlig Virksomhed. Jeg tror altsaa, at naar blot der ingen Vindmøller, ingen Fantomer bliver stillet op, vil vi ogsaa paa det Omraade nogenlunde kunne blive enige.

Jeg har tiltraadt det Ønske, der har været udtalt af flere ærede Medlemmer, at den Kommissionsafdeling, der skulde behandle Folkeskolens Sag, maatte blive den største. Det er ikke med nogen absolut Tillid til, at den derved bliver den bedste, jeg gør dette. I al Almindelighed har det i den Tid, jeg har arbejdet med Kommissioner eller Udvalg, vist sig, at de smaa Udvalg var dem, der fik det meste ud af deres Arbejde; men det synes jo, som om der for en Del Medlemmer her er en vis Angst for, at den Afdeling indenfor Kommissionen, der skal behandle Folkeskolen, ikke skal blive den største, og et Ønske om, at den i alt Fald skal se ud som den største. Det er en Art honnet Ambition, og det kan man jo indrømme en vis Indflydelse.

Men naar man saa gaar videre og kommer til Ønskerne med Hensyn til Kommissionens Sammensætning, saa tror jeg, man kommer til den egentlige Unighed, som sikkert ogsaa kommer til at vise sig ved den kommende Udvalgsbehandling. Det ærede Medlem fra Assens har som Ordfører for Partiet Venstre ønsket, at Fler-tallet af Kommissionens Medlemmer skulde vælges af Rigsdagen, og desuden har samme ærede Medlem ønsket, at saavel Sogneraad som Byraad og Amsraad blev repræsente-

ret. Den ærede Ordfører for mit eget Parti, det radikale Venstreparti, ønsker, at der skal vælges en Repræsentant for Gymnastikken; det ærede 20de Medlem for Hovedstaden (J. Oskar Andersen) vil jo have en Repræsentant eller vel sagtens flere Repræsentanter for Kirken valgt ind i denne Kommission. Lad os nu tænke som fornuftige Mennesker. Vi sætter nu, at man bliver enig om, at Rigsdagen vælger Fler-tallet af Medlemmerne; det maatte blive i alt Fald 20, da der skal være 38 Medlemmer i alt. Den ærede Ordfører for Venstre ønskede desuden, at de forskellige kommunale Raad skulde vælge Medlemmer; lad os nu sige, at de skulde vælge 2 Medlemmer hver, saa bliver det 6, i alt 26. Nu tror jeg, vi kan være enige om, at de Medlemmer, som bliver valgt af Rigsdagen, bliver for største Partens Vedkommende Medlemmer, som bør og vil gaa ind i den Afdeling af Kommissionen, som vedrører Folkeskolen. Det bliver i alt Fald sikkert kun ganske faa af Rigsdagens Medlemmer, der vil komme i den anden Afdeling. Det samme kan man sikkert sige med Hensyn til Sogneraadene, Byraadene og Amsraadene Repræsentanter. Derved naar vi op paa, at Rigsdagen og disse kommunale Raad vælger maaske 23 eller 24, eller hvor mange det nu kan blive, af Kommissionens Medlemmer, som alle gaar ind i den Afdeling, som vedrører Folkeskolen; saa bliver tilbage 10—12 Stykker, som Ministeren skal vælge, d. v. s., at han kommer til at vælge den Side af Kommissionen, som vedrører den højere Undervisning.

Nu vil jeg overlade til ærede Medlemmer at tænke sig, hvilken af disse to Afdelinger i Kommissionen der da vil blive den mest arbejdsdygtige. Jeg er bange for, at det bliver den, som jeg kommer til at vælge, og det var jo dog ikke Meningen. Vi er alle enige om, at vi ønsker, at den Afdeling af Kommissionen, som skal behandle Folkeskolen, skal være den dygtigste, og man ønsker dog ikke, at den af honnet Ambition kun skal blive den største og have de fleste Medlemmer. Man ønsker dog ikke, at den blot skal blive den Afdeling, hvor der holdes de længste Taler, saa den bliver en Slags polsk Rigsdag, men ønsker, at det skal blive en Kommission, som faar noget ud af sit Arbejde, saa vi kan faa Gavn af denne Kommission for vor Folkeskole. Jeg tror derfor, man, naar man nu vil gøre Ændringer i Lovforslaget, skal være en lille Smule forsigtig med at lade Rigsdagen vælge det største Antal Medlemmer og med at lade en hel Mængde udenfor-